

BÚCSÚZUNK ...

„Ne sírj azért, mert szeretsz

*A halál nem jelent semmit.
Csupán átmentem a másik oldalra.
Az maradtam, aki vagyok
És te is önmagad vagy.
Akik egymásnak voltunk,
Azok vagyunk mindörökre.*

*Úgy szólíts, azon a néven,
Ahogy mindig hívtál.
Beszélj velem, ahogy mindig szoktál,
Ne keress új szavakat.
Ne fordulj felém ünnepélyes, szomorú arccal,
Folytasd kacagásod, nevessünk együtt
Mint mindig tettük.*

*Gondolj rám, kérj, mosolyogj rám, szólíts.
Hangozzék a nevem házukban, ahogy mindig is hallható volt,
ne árnyékolja be távolságtartó pátosz.*

*Az élet ma is olyan, mint volt, ma sem más.
A fonalat nem vágta el semmi,
Miért lennék a gondolataidon kívül...
Csak mert a szemed nem lát...
Nem vagyok messze, ne gondold.*

*Az út másik oldalán vagyok, lásd, jól van minden.
Meg fogod találni a lelkeket és benne
Egész letisztult szép gyöngéd szeretetemet.*

*Kérlek, légy szíves... ha lehet, töröld le könnyeidet,
És ne sírj azért, mert annyira szeretsz engem.”*

Szent Ágoston

Dicsérettessék a Jézus Krisztus!

Szent Ágoston szép írásával szeretettel köszöntök mindenkit, aki ma eljött a végső tiszteletet megadni és búcsút venni iskolánk, a Weiner Leó Katolikus Zeneiskola és Zeneművészeti Szakgimnázium trombitaművész tanárától,

SZTÁN ISTVÁN BÚCSÚZTATÁSA
2019. JÚLIUS 07. 11.00 ÓRA – SZENT GELLÉRT PLÉBÁNIA - URNATEMETŐ

Sztán Istvántól, - nekünk – gyerekeknek, kollégáknak Pista Bácsitól, - aki 2019. június 9-én, Pünkösöd vasárnapjának hajnalán örökre itt hagyott bennünket.

Búcsúzni jöttünk, tiszteletünket, köszönetünket és szeretetünket kinyilvánítani annak a nagyszerű embernek hamvai előtt, aki földi életének mintegy 2/3-át az iskola, a gyerekek, a kollégák szolgálatának szentelte, önzetlenül, fáradhatatlanul fiatal trombitatanárként éppúgy, mint fúvószenekari karmesterként, tanszakvezetőként, igazgatóként – s közben mindvégig megmaradva érző, segítőkész embernek.

Amikor 1970-ben akkori igazgatónk, Bauer Istvánné Boriska néni rábízta a zeneiskolai rézfúvós tanszak elindítását az Aga Utcai Gyermekehazára kijelölve tanítási helyszíneként, talán még Ő maga sem gondolta, hogy 49 éven át hűségesen, kitartóan itt, a zeneiskolában fog dolgozni egy nagyszerű ügyért ... fiatalos lendülettel, örömmel teli felelősséggel kezdte építeni a tanszakot, hívta maga mellé a legjobb hangszeres kollégákat, akik közül szerencsére még jónéhányan most is iskolánk tanárai.

„Évek, évtizedek alatt szakmai tudásával, kreativitásával, emberségével és közösségteremtő képességével az ország legkiválóbb rézfúvós tanszakát hozta létre, szinte a 0-ról kezdve.

A tanszak növekedése során minden hangszerre a legkiválóbb muzsikustársakat hívta a Weinerbe.” (egyik kollégánk gondolatai, aki 35 éves, Pistával való szoros munkakapcsolatának tapasztalatai alapján írta e sorokat)

E szervezés/irányítás mellett ambiciózusan tanított, fúvós zenekart, majd zenekarokat épített fel, szervezte a koncertéletet is nagy odaadással ... a kezdeti időszakban - ahogyan Ő maga anekdotázva mesélte: határozott szakmai elképzelései miatt többször is vitás helyzetbe került Boriska nénivel, akkori igazgatónkkal.

De az élet bebizonyította: jó úton járt, nemes ügyet szolgált, fáradságot nem kímélve kitartott víziója mellett; ... így lett a Weiner a rézfúvósok vezető iskolája, így vált a tanszak országosan híressé, Ő kezdte, építette, fejlesztette s ezzel naggyá tette a fúvószenekari életet, szívében és lelkében mindig megtartva az első helyet a trombitának; ... mert „szerelmese” volt hangszerének.

„Nagyon szerettem, ahogy egy-egy folyosói beszélgetésben a trombitálásról beszélt.

A szakma fortélyairól, nehézségeiről, hogyanjáról, olyan őszinte, mély érdeklődéssel, ami megunhatatlanná teszi, amit évtizedek óta csinál.

Ebben minden tekintély, komolyság ellenére volt számomra valami gyermeki. Igen!

SZTÁN ISTVÁN BÚCSÚZTATÁSA
2019. JÚLIUS 07. 11.00 ÓRA – SZENT GELLÉRT PLÉBÁNIA - URNATEMETŐ

A gyerekekben van ilyen őszinte, magától értetődő, egyszerű érdeklődés”- emlékezik vissza iskolánk magánének tanszakának vezetője.

Igen, mérhetetlen hittel, odaadással ültette el a magvakat, vontá be a pici, útjukat kereső gyerekeket a trombita varázslatos világába, és mindehhez párosuló végtelen türelemmel oktatta, nevelte őket. Tanárként, de ha kellett apaként is szerette őket:

Egyik növendéke halálhírekor keservesen sírt, zokogott, hisz számára Pista bácsi minden volt. Tanár és apa is, mintegy évtizede Ő pótolta az elvesztett apa hiányát. (zongoratanár kolléga emlékezése)

... ugyanilyen hittel kezdte 1990-ben, szakközépiskolánk indulásakor fejleszteni immár professzionális szintre a középiskolai tanszakot, majd 1995-től mintegy 11 éven át igazgatóként - vállalva a felelősségteljes munkát - vezette az intézményt.

Ez sem volt könnyű időszaka életének, s mint első pillanattól munkatársa, első helyettese részese voltam sok izgalommal, feszültséggel teli napoknak, munkatársa lehettem számtalan nehéz ügy, probléma megoldásában, de megosztotta velem gyötrődését is kritikus helyzetekben ... s bár nem volt „panaszkodó” ember, egyszer-egyszer elárulta: „ma sem aludtam sokat, 2-től félálomban vívódtam a gondolataimmal, a problémákkal...” ... szerencsére a féltő aggodalom, amely jellemző volt rá mindvégig, - előbb-utóbb párosult a jövőbe, az ügy sikerébe vetett bizalmával ... és ez felvidította, erőt- és energiát adott számára a folytatáshoz...

Csapatembernek vallotta magát, és őszintén hitt ennek sikerességében. Több kolléga is alátámasztotta ezt véleményével:

„Tanárként én is láttam "iskolateremtő" munkásságát, amiben személyes oktatói sikerei mellett az is nagyon fontos, hogy nagyszerű munkatársi csapatot gyűjtött maga köré, amivel a Weinert a fúvós élvonalba pozicionálta. (orgonatanár kollégánk emlékezése)

„A közös élmények, a zebegényi táborok, a versenyek, amelyeket együtt csináltunk végig, a legtartalmasabb kapcsolatokat jelentették pályám során.”

Csapatember volt, akit mindenki szeretett és aki mindenkit szeretett:

Igen - Pista mindenkit szeretett, sokszor viccelődött is!

... látom fakanállal a kezében, ahogy főzték az ebédet Jóskával évvégén, megalapozva az értekezlet utáni jó hangulatot! Sokat tréfálkozott, megnevettetett bennünket.

SZTÁN ISTVÁN BÚCSÚZTATÁSA
2019. JÚLIUS 07. 11.00 ÓRA – SZENT GELLÉRT PLÉBÁNIA - URNATEMETŐ

„Jókedvű, pozitív gondolkodású, nagyszerű tanár, kolléga és igazgató volt. Szinte még most is halljuk a hangját, ahogy tréfálkozott velünk egy régi soproni kiránduláson.” (kollégánk emlékezése)

Másik kollégánk gondolatai: „Úgy emlékszem rá, mint korábbi igazgatóra, aki emberileg és szakmailag mindig támogató módon állt munkámhoz. Vidám légkört, baráti hangvételt tapasztalhattunk tőle. Ez a hangulat mindvégig jellemezte -akár pár perces- találkozásainkat is – egészen mostanáig.”

Csellista kollégánk gondolatait idézem: „... nekem Te örökre úgy maradsz meg, ahogy huncut mosollyal jársz-kelsz az iskolában, energikusan vezényled a fúvószenekart, amiben az én csellistáim is buzgólkodtak ... Emlékszem, külön szót írtál Miski Anettnek, hogy gyönyörű csellóhangját megmutathassa " ... Ő, a legszebb szólócellista" -- ahogy hívtad. „

Igen, mindenkire figyelt, mindenkit fontosnak tartott ... és nemcsak a fúvósokat, nemcsak a csellistákat, hanem a hárfásokat, a zongoristákat is ... ha lehetett, mindenkinek írt egy-egy fontos szót a zenekari anyagba, hogy megmutathassák magukat ...

Hárfatanár kollégánk írta róla: „a gyászjelentéseden ott ragyog a fejed mögött a mi szép hárfánk. Szeretted minket, mindig befogadtál minket a zenekarodba. A tanszaki koncertjeidhez bármikor kapcsolódhattunk, az utolsó hetekben is.”

Mi, kollégái, akik régen, régről ismerjük, tudjuk, hogy Pista nagyon szerette a hangszerét, a gyerekeket és az iskoláját.

Az iskola második otthona volt,

„**Reggel, mikor mentünk, már ott voltál, délután mikor eljöttünk még ott voltál...**” írták búcsúként testnevelő kollégái, akikkel mintegy 10 éven át dolgozott egy tanári szobában.

... és mindenkire odafigyelt, ott volt a problémáknál is, segített a megoldásokban ... ismertük problémamegoldó képességét, végtelen toleranciáját, sokáig fogjuk emlegetni, hogyan dorgálta meg a folyosón, vagy az összehívott értekezleten a csibész, lusta, vétkes diákokat:

"Kisapám, (jellemző szóhasználata volt) ha ezt így folytatod, akkor a négy gimnáziumi osztályod úgy lesz meg, hogy két első, és két második.

Kapsz még egy utolsó esélyt, és becsüld meg magad!!!"

Mellesleg a tanulónak (aki egyébként azóta vidéken zeneiskola igazgató) ez volt kb. az ötödik utolsó esélye!

És ilyen, vagy hasonló eset többször is előfordult iskolánkban.

Még szigorúságában is annyi gyöngédség volt! Példaadó volt ez a gyöngéd, de erővel áthatott felelősségérzet, amit sugárzott.

SZTÁN ISTVÁN BÚCSÚZTATÁSA
2019. JÚLIUS 07. 11.00 ÓRA – SZENT GELLÉRT PLÉBÁNIA - URNATEMETŐ

Nagyon szerette a gyerekeket! Szigorúan, de szigorából mindig átsugárzott szeretete! Számtalan szeretett tanítvány is búcsúzik most Tőle, azok is, akik ma már iskolánk tanárai ... egyikük üzenetét szeretném most felolvasni:

„Kedves Pista bácsi,
Köszönöm.

Köszönöm, hogy segítettél és neveltél.

Köszönöm, hogy ha kellett, leszídtál.

Köszönöm a fúvószenekart és a nyári táborokat, az élményeket, a vicceket, a nevetést.

Köszönöm, hogy a kollégád lehettem.

Köszönöm, hogy segítettél felnőni a zenei pályára és az életre egyaránt.

Köszönöm atyai tanácsaidat.

Köszönöm, hogy a példaképem vagy.

Köszönöm, hogy ismerhettelek.

Viszlát, Pista bácsi!„

Szakmai élete az iskola falain túl is színes volt, hiszen lehetőséget kapott a Teremtő Atyától kiteljesíteni tehetségét, ambícióit, megmutatnia magát egyéb művészi területeken is... oszlopos tagja volt több évtizeden át, mint trombitaművész a MÁV zenekarnak, mely zenekari munkát együtt végzett a zenetanári majd vezetői feladataival.

Rendkívüli munkabírása, tevékeny ügyszeretete tette mindezt lehetővé, ezért is nagyon szerették, tisztelték, becsülték Őt a MÁV zenekari vezetői, zenészkollégái is.

Egyikük mesélte róla, hogy mennyire viccesen fogalmazott: "Úgy szakmailag mint emberileg ..." de ezt komolyan végig gondolva, tökéletes példa volt.

Kiváló zenei képességei révén nagyon jó volt vele dolgozni - tisztán pontosan játszott, és nyugalmat sugárzott ránk, mindezt derűsen, jó kedvvel.

Mi - a zenekari kollégái mindannyian tanítottunk is, ebben ő előttünk járt, és minden lehetséges módon segített. Tanácsokkal kottákkal stb.

Mindez nagyon fontos volt, de a barátság mindennél fontosabb volt közöttünk. Nagyon nagy része volt abban, hogy a MÁV zenekar trombita szólamát mindenütt az összetartás és a jó hangulat példajaként emlegették.”

Másik kollégája szavait idézem: „Eszembe jut a MÁV zenekari munkám és a weineres éveim kezdete...hogyan támogatót kaptam tőle, pl. amikor **viccesen mondta egy-egy szóló előtt, hogy ne izguljatok, itt vagytok alattam ... akkor is éreztem azt a szeretetet, támogatást, törődést, amit szerintem másoktól biztosan nem tudhattam a magaménak! Pista mindenkire odafigyelt, akár szűkebb, akár tágabb környezetében!”**

SZTÁN ISTVÁN BÚCSÚZTATÁSA
2019. JÚLIUS 07. 11.00 ÓRA – SZENT GELLÉRT PLÉBÁNIA - URNATEMETŐ

Szakmai életútjának maradandó köveit rakta le azzal is, hogy részt vett az Országos Trombita Tanterv kidolgozásában, amely 1980-ban jelent meg, amelyhez a speciális tananyag okán szükségessé vált az ifjúság részére összeállított, új Trombitaiskola kiadvány elkészítése is ...

E kötetek 1985-ben megjelenő I. II. kötetének, majd az 1987-ben megjelenő III. és IV. kötetnek is társ-szerzője volt;

Nagy odaadással és szakmaszeretettel vett részt ebben a munkában is, nagyon büszke volt arra, hogy mára már országosan mindenhol ebből tanítják a zeneiskolás trombitásokat, és még külföldön is örömmel használják ezeket a kiadványokat.

Ki volt, milyen is volt Pista?

- **iskolánk zászlóshajójának – a rézfúvós tanszaknak, a fúvószenekaroknak - kapitánya volt;**
- **szaktudását bizonyítják mind a trombitás növendékeinek, mind a zenekarvezető munkájának eredményei – a zenei pályán sikeres növendékei, a számtalan dobogós helyezés nemzetközi- és országos zenekari versenyeken, kupák, érmek sokasága;**
- **méltán büszke volt kitüntető elismeréseire, amelyeket szakmai munkájáért kapott (1980. Békemozgalom kitüntető jelvénye zenekarvezetői eredményes munkájáért, „Szocialista Kultúráért” kitüntető jelvény a közművelődésben végzett kiváló munkájáért, 1981-ben: „Budapestért” kitüntetés, 1986-ban „Ifjúsági Díj” elismerést kapott. 2006-tól „Címzetes igazgató” elismerést vehetett át Újbuda Önkormányzatától.**
- **Szaktanácsadói és szakértői tevékenysége országos hírűvé tette,**
- **iskolánkban tanszakvezetői munkája pótolhatatlan!**

Sztán István kollégánk az egész iskolának is fontos és ragyogó névjegye volt, aki szinte végigkísérte sokunk életének zenei, szakmai állomásait, mindenkire volt kedves, biztató szava, segítő odafordulása. Szakmáról és emberségről sokat lehetett tanulni tőle!

És ismét kollégáját idézve, vele egyetértve: „Nélküle a Weiner már sohasem lesz ugyanaz, de törekednünk kell arra, hogy olyan odaadással dolgozzunk közösségünkért, ahogy ő tette. „

TETTE... Szeretettel ... mert

SZTÁN ISTVÁN BÚCSÚZTATÁSA
2019. JÚLIUS 07. 11.00 ÓRA – SZENT GELLÉRT PLÉBÁNIA - URNATEMETŐ

⁴ A szeretet türelmes, a szeretet jóságos,
a szeretet nem féltékeny,
nem kérkedik, nem gőgösködik,
⁵ nem tapintatlan, nem keresi a magáét,
haragra nem gerjed, a rosszat föl nem rója,
⁶ nem örül a gonoszságnak, de együtt örül az igazsággal.
⁷ mindent eltűr, mindent elhisz,
mindent remél, mindent elvisel.
⁸ A szeretet nem szűnik meg soha.

**A prófétálás véget ér,
a nyelvek elhallgatnak,
a tudomány elenyészik.**

⁹ **Tudásunk csak töredékes,
töredékes a prófétálásunk is.**

¹⁰ **de amikor eljön a beteljesedés,
ami töredékes, véget ér.**

¹¹ **Amikor még gyermek voltam,
úgy beszéltem, mint a gyermek,
úgy gondolkodtam, mint a gyermek,
úgy ítéltam, mint a gyermek.
de mikor férfivá nőttem,
elhagytam a gyermek szokásait.**

¹² **Ma még csak tükörben, homályosan látunk,
akkor majd színről színre.
Most csak töredékes a tudásom,
akkor majd úgy ismerem,
ahogy én magam is ismert vagyok.**

¹³ **Most megmarad a hit, a remény, a szeretet,
– ez a három,
de köztük a legnagyobb a szeretet.**

Drága Pista, Drága Pista Bá, Drága szeretett férj, édesapa, nagypapa, most búcsúzunk
...mindannyian, családot, barátait, kollégáid, munkatársaid, diákságunk, ismerősök,
minden jelen lévő és mindenki, aki bár lélekben itt van, de nem tud most elkísérni Téged
utolsó utadon, ... tudnod kell, hogy mindannyian

- nagyon szeretünk és mindig szeretni fogunk,
- hálásan köszönjük, hogy voltál nekünk;
- nehezen tudjuk elfogadni, hogy nem jössz szembe többé,
- és óriási úr lesz mindannyiunkban hiányod,
- de földi lényed tovább él bennünk és az emlékeinkben.

Nyugodj békében, Isten Veled!

Budapest, 2019. július 7.

Mészáros Lászlóné Ica